

עסקי נשים

תל"אביב, הבחין חלבן כי בקבוקי קי החלב שהוא משאיר בכניסות הבתים נגנבים באופן שיטתי, התלונן על כך בפני אשתו, שערכה מארב במשך ימים מספר, תפסה לבסוף אשה שאספה בקבוקי-חלב מלוא הסל.

שעת האפס

בלטימור, ארצות-הברית, פוטר סוהר בית-הסוהר המקומי מעבודתו, אחרי שמנהל בית-הסוהר הבחין כי הוא מתעייב למשמרת-הלילה כשהוא נושא עמו שעון מעורר.

הלא תיקחהו עמך!

פסאיק, ארצות-הברית, נתפס גבר בן 36 אחרי שמשך במירמה ציק על סכום של 2500 דולר, טען כי לא יזכור את הכסף בסיפשות: "קניתי בו המון בירה, ועכשיו אוכל לשנות בירה עד סוף חיי".

יתוש בראש

נתיב ה"ה, הבחינו אורחים בחדר-האוכל בכמה מחברי המשק ש-התפרצו לחדר בריצת-טירוף, כשהם תולשים את שערות ראשם ומחרפים בכל פה, נרגעו כאשר הוסבר להם כי זאת שיטה להפטר מזבובים מטרידים.

פורץ הסכרים

ריבונספילד, קוסולנד, הלך גער בן 12 לדוג דגים מעל סכר מאגר מים, שלף בחכתו את מגופת הסכר, גרם לשטפון ולאבדנם של 700 אלף ליטר מים שנאגרו בסכר משך שנה.

מוזנות

טוקיו, יפאן, העביר בית-הגבתיים חוק נגד הונאה, העביר במקביל חוק נוסף, לפיו יקבלו בעלי בתי-הבוסת הלהאות לשיקום במקצועות מכובדים.

אהבה שלב

יפן, נכנס פקיד עירוני לדירה כדי לחדא תשלום מס, הוכה במוט על ראשו, סגב בעיטות ראשם של בעלת הדירה, קיבל את התנצלותה כשזו טענה: חשבתי שזה בעלי.

רמתינו

צעיר בלונדי גבה-קומה, שהופיע בפתח כפר המכביה, תחם את חתימתו לכל דורש, התאכזבו כאשר גילה הצעיר את מוצאו: חדרה.

ששטרים בלילה

לונדון, קיבלה המשטרה הודעה על שני ברושים חשודים, המסתור בבית באחד הרובעים החשוכים של ה-ציר, טמנה להם מארב, הצליחה לתפוס, גילתה כי היו אלה שני בלשים שעסקו בפעולת עיקוב.

חוסך שכטו - שונא בנו

ירושלים, חבט האריה בגן החיות התנכ"י בגור יוצא חלציו, נקע לו את שתי רגליו האחוריות, הסתגר בפינת כלובו וסירב לאכול כאשר הושם הגור בכלוב נפרד.

חלום ומציאות

נס-ציונה, חלם חושב המעברה המקומית כי יוכה בהגלת מפעל-המים ויקנה בכסף מכונת-המזרקה, הת-עורר משנתו, מצא ליד מיטתו מכונת-מזהרת שהגיעה לשם אחרי שנהגה איבד את השליטה על ההגה. הרס את קיר הבנון.

כאשר קיבלתי את מכתבו של אותו צנחן, בו הוא משמיץ את בני חילו הפונים למזור זה, ידעתי כי הדבר לא יסתיים בכך. צנחנים, מטמבר, אינם בולעים בקלות כל מה שמא-כילים אותם. כותב ח.ב.
... הפץ הייתי לחזות באותו הגבר חובש הכומתה האדומה שאינה מסוג הסמך-טוטים הארגמניים, אשר ניסה להשמיץ את שלושת האדומים שנעזרו בו, רותי, למצוא את משאת נפשם.

תוך כדי כתיבת שורות אלה נזכר אני במעשה שסיפר לי ידידי, שחזר לפני זמן מה מביקור בעיר הגדולה. חשבתי הרבה על סיפורו ופתרונו אינו ידוע לי. אולי תוכלי את רותי, לעמוד על אותו גבר כותב השורות, הן, ולחזק האם הינו הגבר חובש הכומתה הארגמנית שלקהק של עשרות מ-בנות המין היפה הסתרהה אחרינו לאורך רחובות העיר?

באם הוא האיש, מרכין אני ראשי לפניו ואומר לו בהקנעה: אתה הוא הגבר בהא-הידעה. אולם נראה לי, איציק, שהגך קטן ומושתן מכדי לאפין את אותו קזנובה, ומכדי השמך את אותם השלושה הידועים לי ואשר פגישתך עמם, או אף עם אחד מהם, לא נתעם לך ביותר.

צד לי עליך צנחן אומלל, איציק, שבינתן לקוייה, או יתכן שמצבך בבית לא איפשר לך להשכיל עד כדי קריאה בלי ניקוד, ומשום כך את באפשרותך לקרוא מי הם משגרי המכתבים למדורה של רותי. לו יכולת לעשות זאת, הייתי נוכח במהרה מה רב הוא מספרם של חובשי הכומתות האדומות האמיתיות, הנעזרים במדור מבורך זה.

היה שלום, איציק. איחולי לך. הצלח בחיים כמו שהם, והשתדל למצוא לך את בת זוגך בכל הדרכים ובכל השיטות, מאחר וכולן כשרות. בלעזך נראה לי שחארמן תישאר לעולם.

מה זה צנחן?

טליחה, מה זה צנחן?
... לא איכפת לי איך זה נשמע, כותבת באומץ (1041/55), "אני אומרת בפירוט: אינני חולמת כלל להתכתב, כי אם להתחזק אישית אל גבר כבן 32, עשיר, עם מכונת וכל האבזורים, ולא איכפת לי אם לא ידע מי זה פרוסט ולמה. אני מתכוננת בדיוק לאותו גוד טיים שאת משמיצה כל כך. עליו להיות מושך, אך לא יפה, ולא איכפת לי להעמיד פנים כמקשיבה כמה שהוא חשוב בחברה מסחרית זו או אחרת. אני מוכנה אפילו להתפעל מכך.

"אני מצדי, מבטיחה לו חברה משעשעת, הופעה נאה, ובכונות לעזור לו לבזבז את כספו. כי אחרי הכל, הן לא יקחהו עמו".
... בשם הקומז'ין הקדוש
אחרי שהוא מסביר לי כמה שהוא מן התכרה, איך ששיגע את המורים בהיותו ילד ופילח תרנגולות במשקים וישב בקומ' ויצים, משיב עלי את (1041/56) שלא אשנה דבר ממודעתו. "סוף-סוף, הרי ישבת אי פעם באחד הקומז'ים של החברה הטובים. אתם רואים את הקשר בין קומז'ין ומכתב כלשוננו? אני לא. יתכן שאני קצרת רואי. על כל פנים, הנה:

"מעוניין להתכתב עם אחת האוהבת וגם יודעת לצחוק בעת הצורך, אפילו מבדיחות אנגליות, חוכמת ספר ומבקר בתיאטרון. נזירה לחלוטין מרוקנירול ומכל החיי זה. בעלת שיחה ולא ביישנית. גובה למעלה מיבוינו. אחת שעברה את גיל העשרים."

"מה יהיה?" שואלות נשים רבות זו את זו. הן אינן מתכוננות דווקא למצב בצפון הארץ. הבעייה המעסיקה אותן היא כן או לא להיכנס לאופנת החצאית הקצרה מאד. כן או אחרת, דבר אחד ברור: הצבע השליש בעונה הבאה יהיה סגול עד. ואם רצונך דווקא להיראות כמו עמוד בחג, לבשי שק, כי זו מצוות-השנה - קו השק, ובעלך אז ידיך י"אלץ להבליג, להחריש ואפילו לאהוב זאת. שמעתן את הגררתו האחרונה של כריסטיאן דיור על עמדתה של האשה האנגליה לגבי שמלות? על שמלה להודשי את יתרונותיה של האשה, אך יחד עם זאת להיות רפוייה במידה מספקת כדי להוכיח שהאשה היא בכל זאת גברת."

הוא היגר לצרפת
נורא עצוב (1041/57), חברה, אחרי חב-רות של שלוש שנים, היגר לצרפת. פוי.

מכתבים ארוטי

בין התקפת עצבון אחת לשנייה היא מבקרת בשמינית של בית ספר-חקלאות, מהרהרת על רצונה להתחיל בהתכתבות עם צעיר בן 22, נחמד, גבוה ומשכיל, בן חיפה.

המנך הוא ערום

אם תחליטי לכתוב אל (1041/58), שימי לב לכתבייך. בחבור חובב גראפולוגיה והוא יוכל לדעת הכל אודותיך, למקרא שורות מספר. "אני נמצא במצבו של אותו ילד מסיפורי אנדרסן", אומר הוא, "אשר הוא לבדו ראה שהמלך הוא ערום." הוא אומר שעזר לא מעט לחבריו, לפי כתביהיך של חברותיהם, להתאים זוגות או אפילו להפריד ביניהם. אולם עד היום לא יכול היה לעזור לעצמו, כמו אותו סנדלר ההולך יחף. הוא מקהה למצוא נערה שבהיותה עיי רומה בכתב, שהיה בסדר כמו בהיותה לבושה. מה תהיה רוצה: "בחורה המבינה נפש הוולת, בעלת אופי טוב ואישיות נעימה, בעלת שכל או אפילו פקחית. כאדם המתעניין בדברים רוחניים אין אני מייחס חשיבות יתרה לאכסניה החומרית של הערכים הרוחניים אשר בהם, ועל כן על זה לא אייחד את הדיבור." הוא נראה לי בחור מעניין, נערות. תארנו לכן שהוא בן 25, מהנדס שהחליט שמקצועו אינו מעניין אותו, ועבר לעבוד בפקידות. חוץ מפסיכולוגיה מתעניין הוא גם בפילוסופיה, ספרות ומוסיקה.

אם נמאס לך

את יכולה להירשם לקורס הדיילות החדש של אל על. אך אל תחשבי שזה מקצוע זוהר כל כך כפי שהוא נראה. יירדש מתן יותר מאשר חיצוניות נאה. חתיכה תל-אביבית ידועה, נכשלה למרות ששיינה בגלפה מי ישב בקונגרס הציוני השלישי... רצונך לקבל ציונים
בדו"ח הבית שלן בשנת הלימודים החדשה עשוי כפי שטושות תלמידות אמריקאיות: מחלי את הדיו בבוסם, כדי לבלבל את דעתו של המורה. אמונה תפלה
קרב הסטודנטיות במיין, ארצות-הברית: אחרי שמתי ברזיך מאה מכונות פתוחות, שש גיניניות ושתי שמלות אדומות - הנער הראשון שתדברי אליו - יהיה בעלך לעתיד.

שידע מי זה טאגור

טאגור וליסט הם שני האמנים האהובים ביותר על (1041/59). ואם אינך יודע מי הוא טאגור, אל תטרח כלל לכתוב אליה. אתה יודע, ונוסף על זן הנך גם נחמד ובגיל 22-27 גבוהה, עשה אתה. על עצמה מספרת היא בקיצור שהיא בת 19 ונחמדה.

כף היד מגרדת

כף ידו של (1041/60) מגרדת לכתוב אל נערה חיפאית. זהו חילל בתידה קרבת, שתמיד יש לו מול את תל-אביבית או רמתגנית אולם עד עתה לא פגש בחיפאית ראויה לשמה. למה? למה הוא למד שנים רבות בקיבוץ. השכלתו, מסביר הוא, תיכונית ואביו, בוגר אוניברסיטה, מלגלג עליו ואומר שכל זמן שלא למד באוני-

מקושטת בתלבושת הנאה של עובדות בית נושאת את עיניה הכחולות אל-על. היא עדין בחורה צעירה ומלאת-מרץ. ומי יודע - אולי ההרפתקה הבאה שלה תהיה בשמים, על כנפי נשרים או משהו כזה?

ברסיסה או בטכניון, אין הוא שחה כלום. למרות זאת מבטיח הוא התכתבות מעניינת. הוא אוהב מאד את הארץ, מכיר אותה "ככף ידי", אוהב שייט, שחייה וספורט. הוא בן 19.

תלמידות מעריפות סטודנטים

(1041/61) הן שתי חברות, תלמידות שמינית, הסבורות כי סטודנטים יהיו עניינין בשבילן. הם צריכים, כמובן, להיות גם גברים וחסונים. לא הן לא תבואנה לפרט את מעלותיהן. הן ענות. לא בא בחשבון, אחת, "חינונית יפה ובעיקר גופה יפה, בחורה קטנה ועדינה ובכל זאת עלייה. היא מתעניינת בעיקר בציור ואמנות ומתעסקת בשטחים הללו. השנייה, מוסיפות שתי הענות, "עדינה, תמירה, חינונית ובעלת גוף יפה, מתעניינת בעיקר במוסיקה ובשירה, מתעסקת בשטח זה לכל פרטי. כן מתעניינת היא בפסיכולוגיה וספרות."

ציפור קטנה לחשה לי ש...

תחביבו של אברהם אכירם מ הבימה הוא הבישול. הוא מרכיב את התפריטים המשוניים ביותר (מרק בוטנים, מרק בירה) כשהוא מתוח ועצבני. כאשר עליו להתרכז כמה שיני שום לכתוש, או כמה ביצים טרוף, הוא נרגע, אומר הוא. זאת הוא עושה רק כאשר אשתו, מרים ביתן, מופיעה בהצגה. לשאלה אם הוא עוזר לה בבישול, משיב הוא: "הש-תגעתי?"... מועדון התיאטרון נפתח לפני שבוע ליום אחד בלבד, כדי לארח את הקצינים מן הסטייט דפארטמנט שביקרו ב-ארץ. בחורים צעירים-למדו כולם, טיפוסים אופייניים של הצעיר האמריקאי המרוקצע, שעקבו בנימוס אחרי התוכנית המגוחכת הוגשה להם. הם אפילו לא הגיבו למראה הקטע של להקת ענבל, בו מחוללים שלושה בחורים בכתונות-פסים כשאחד מהם מקיש על פח ריק. אוהדי אמנות תימנית צרופה. אני יודעת שאני נשמעת כבורה ואפיקור-סיה, ובגלל סיבה זו חדל ביבר לדבר אתי... באותו ערב עלה לדקות מספר על הבמה גם גיורג גיסל, אחת הדמויות הסגנוניות ביותר בעולם השעשועים ו-אחד השנוורים הגדולים ביותר של המגבית. פה גיורג, הידוע כמנהל הטכסים הגדול ביותר, אל הנערות באולם: "איפה הייתן לפני שלוש שנים, כאשר ביקרתי כאן? כל מה שהצלחתי לראות אז, כל הזמן, היה אשתו של ראש הממשלה". נשמע בכסית. למראה הבלונדית של לימור, זה שהפך גם הוא לבלונדי: "יש לה חמצן בשיער יותר מאשר לי בריאות". באותה הזדמנות, על יורם מטמור, שכל אחד מברך אותו עתה בחביבות אחרי שחזר מרסיה: "סתם סנוב, מופיע כסטאטיסט רק במחזות שיקספיריים..."

נערת השבוע

לאלה שעוד לא מכירים אותה (אם ישנם בכלל כאלה): כרמלה שפרינגר, 20, גבוהת-קומה, עם כל היתרונות במקומות הנכונים. בירשול, ובלאחר יד, מספרת כרמלה את הרפתקאותיה, כאילו דיברה על הסרט האחרון שראתה. "התנייחתי לצבא בגיל 15. ודאי שמעתי על המקרה שנערה התגנבה, לפני שנה, לאונייה שבדיתי? זו הייתי אני. גילו אותי רק כעבור 15 שעות. הקפטן נעתר לבקשותי: להשאירי ולהביאני לשבדיה. הוא אפילו לקח אותי תחת חסותו. גיטלמן. איך התגנבתי? טבח זקן בישל את התוכנית. אני טיפוס כזה. אינני יכולה להישאר תמיד במקום אחד. אני אוהבת הרפתקות..." הרפתקנותה כבר הובילה אותה לראות אותה השרון בהרצליה ואפשר היה לראות אותה מקושטת בתלבושת הנאה של עובדות בית נושאת את עיניה הכחולות אל-על. היא עדין בחורה צעירה ומלאת-מרץ. ומי יודע - אולי ההרפתקה הבאה שלה תהיה בשמים, על כנפי נשרים או משהו כזה?